

и в проповедаиста твоё воскресение, иже помилуй нас.
Евангелий, 5.

Пока зъ ѿкѡ чловѣкѡ єсі Спасе по сѹществѹ, по гредѣ
стѣвъ воскресъ ѿ гроба, и брашна сопричастілѧ єсі, ду-
чилъ єсі крещенію поклонію: аби же къ небесномъ воз-
неслася єсі Отцѹ, и дученикѡмъ дутешите послати ѿ-
бѣщалъ єсі преображеній, Богочловѣче: слава твоемѹ
востанію.

Богородиченъ.

Творецъ созданія, и Божъ всѣхъ, плоть чловѣческѹ
прѣатъ, ѿ пречистыхъ кровей твоихъ, всесватѣлъ Дѣво,
и итѣшее мое всѣ єстество новосодѣла: паки ѿкоже преїде
рождество, и стабль по рождество. тѣмже та вѣрши вѣни
восхвалемъ, зовше: радвишъ владычице міра.

Оутрення стихира, Гласъ, 5,

Истинный міръ ты Христѣ, къ чловѣкамъ Божій міръ
твой даій, по востаніи дученикѡмъ, пристрашны пока-
заль єсі ѿ, мнѣшиа дѹхъ видѣти: но дутышилъ єсі
матежъ дѹши ихъ, показавый рѹщъ и нозъ твой. О-
баче не вѣрющыи мъ єще, брашенъ принащеніемъ, и дуче-
ній воспоминаніемъ, ѿвѣрзлъ єсі ихъ дѹмъ, еже ра-
зумѣти писанія: иже и Отеческое ѿбѣтованіе ѿбѣщавъ:
и благословивъ ѿ, ѿстѹпилъ єсі на небо: тѣмже съ ними
покланяемся тебѣ, Господи слава тебѣ.

Евангелий, 3.

Иакѡ взаша Господа, Маріи рѣкшей, на гробъ течаста,
Симонъ Пётръ, и дѹгий тайнникъ Христовъ, егоже лю-
блѣше: течаста же Оба, и ѿбрѣтоста плащаницы єді-
ны внуѣ лежаща, и главный же вѣ сущдѣрь кромѣ ихъ.